

Valen

Burzum

Kom død, kjære død;
gi meg løsning på alle gåter;
gi meg nøkkel og tryllestav,
knyt opp verdens knuter.

Hvorfor i døden, min venn, og der alene?
Hvorfor i glemselens elv du stuper?
Hvorfor i mørket, min venn, og der alene,
søker du lysets vennlige varme?

La meg åpne det lukkede rom,
la meg riste de skjulte runer,
la meg kaste mitt spyd,
midt i trollets kalde hjerte.

Hvorfor i døden, min venn, og der alene?
Hvorfor i glemselens elv du stuper?
Hvorfor i mørket, min venn, og der alene,
søker du lysets vennlige varme?

Døden var her først.
Glemselen seirer til slutt.
Mørket fødte lyset.
Hva mer vil du vite?

Død, kjære død! Død, min død!
Glemselen har tatt meg.
Mørket har senket seg for alltid.
Hva mer kan jeg vite?
Kom død, kjære død;
gi meg løsning på alle gåter;
gi meg nøkkel og tryllestav,
lås opp verdens låste luker.

Døden var her først.
Glemselen seirer til slutt.
Mørket fødte lyset.
Hva mer vil du vite?

Død, kjære død! Død, min død!
Glemselen har tatt meg.
Mørket har senket seg for alltid.
Hva mer kan jeg vite?